

Broene bonen met riest

(Heir Today-Gone Tomorrow)

Klucht in drie bedrijven

deur

CHRIS PETZ

In algemien dialect deur

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BROENE BONEN MET RIEST - HERE TODAY-GONE TOMORROW** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CHRIS PETZ** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

NELLIE, een jonge vrouw

WILLIE, een jonge man

FOKKE, een postbode

SCHOENMAKER, advocaat

MAM, de moeder van Willie

ANNIE, een jonge vrouw

KARIN, secretaresse van SCHOENMAKER

Piet de Jong, een jonge politieagent

Plaats van handeling:

De vrijgezellenflat van Willie.

EERSTE BEDRIJF: ochtend

TWEEDE BEDRIJF: onmiddellijk daaropvolgend

DERDE BEDRIJF: enige tijd later.

EERSTE BEDRIJF

Het toneel stelt voor de vrijgezellenflat van WILLIE. Het achtertoneel wordt in beslag genomen door een keukentje, dat aan de woonkamer grenst en kan worden afgesloten met een gordijn. Het keukengedeelte dient bij voorkeur op een praktikabel te worden gebouwd. We zien o.a. een aanrecht, een koelkast, een kookplaat, planken aan de muur etc. In de woonkamer in de linker zijwand een deur naar de slaapkamer, in de rechter zijwand de voordeur, die naar het trapportaal leidt. Links achter in de hoek staat een ingebouwde garderobekast met een schuifdeur.

Het is ochtend. De kamer vertoont overduidelijk de sporen van een uitbundig feest: overal zwerven flessen, glazen, etenswaren en volle asbakken. Op de bank ligt een berg dekens. Als het doek opgaat, begint de telefoon te rinkelen. De dekens komen in beweging en tenslotte komt het hoofd van een jonge vrouw tevoorschijn; het is Nellie. Ze ontworstelt zich aan de dekens en blijkt slechts gekleed in een slipje en een beha, of desgewenst iets meer gekleed; ze kan zich ook in een deken wikkelen. Eindelijk staat ze op, grijpt naar haar hoofd en gaat weer zitten. Het is onmiskenbaar, dat ze een levensgrote kater heeft. Ze schudt het hoofd en staat weer op, voorzichtiger ditmaal. Suizebollend loopt ze rond en zoekt onder kussens e.d. naar de telefoon.

NELLIE: Jao, jao, ik kom al. *(zoekt verder)* Waor is die rottelefoon? *(de telefoon zwijgt. Nellie haalt haar schouders op en zakt neer op de bank)* O, mens! Wat was 't 'n feest! *(staat op)* O, mens! Wat een kater...! *(zoekt tussen de glazen)* Niet IEN schoon glas meer. Nou jao, dat is ok niet zo verwonderlijk. *(pakt een halfvol glas en giet de inhoud in een ander glas)* Waor zol ik hier Norit kunnen vinden? *(kijkt om zich heen, ziet de keuken, gaat er naar binnen en zoekt in allerlei flessen en blikken)* Ies kieken ... Eerappelpuree, witte bonen, broene bonen, snelkookriest, witte bonen, broene bonen, witte bonen in tomatensaus... As hij daarop leeft, moet hij Norit in huus hebben... Broene bonen, witte bonen, doparwten... Ah, Norit! Eindelieks! *(sluit het gordijn voor de keuken. De telefoon begint weer te rinkelen)* Jao, gao je gang maor. 't Is mien tillefoon niet.

WILLIE *(achter)*: Jao, jao, ik kom. *(komt op uit de slaapkamer; hij heeft een laken omgeslagen en draagt een sleutel aan een ketting om de hals; evenals Nellie heeft hij een stevige kater; zoekt)* Waor is die verrekke tillefoon nou toch bleven? *(hij ontdekt de telefoon,*

die op hetzelfde moment zwijgt) Nou jao, mij 'n zorg *(gaat op de bank zitten, kreunt en grijpt naar zijn hoofd; na een ogenblik kijkt hij op)* Norit! Dàt kan mij redden... 'n Handtievool tabletten en ik kan d'r weer tegen. Dan zöt de wereld t'r hiel aans uut. *(staat snel - te snel - op)* O! *(grijpt naar zijn hoofd en zoekt vervolgens naar een leeg glas, maar kan er geen vinden; pakt een halfvol glas op. Kijkt naar de inhoud, ruikt eraan, trekt een vies gezicht en giet de inhoud in hetzelfde glas, waar ook Nellie haar glas in heeft geledigd; gaat dan naar de keuken en verdwijnt achter het gordijn)* O, neem me niet kwaolijk! Neem me asjebliëft niet kwaolijk! *(komt terug uit de keuken en blijft dan plotseling staan)* D'r stiet 'n halfnaakte vrouw in de keuken!

NELLIE *(schuift het gordijn open)*: Goejemörn. Ik ben Nellie.

WILLIE: Eh... goejemörn. Eh... ik ben Willie. Wat eh.... wat doe jij in mien keuken?

NELLIE: Ik heb wat Norit innomen. D'r is niet veul meer. Wil jij ook wat? *(neemt zijn glas en gaat ermee naar de keuken)* Of zal ik 'n blik broene bonen löstrekken. Met wat riest t'r bij. Daor hej genog van

WILLIE *(met een blik van afkeer)*: Nee, asjebliëft niet! Maor wel graog Norit.

NELLIE *(gaat naar hem toe met een paar tabletjes en een glas water)*: Of messchien 'n dubbele whisky? Ze zeggen, dat 'n borrel hartstikke goed is, aj pien 'n 't haor hebt..

WILLIE *(neemt de tabletjes in)*: Op het ogenblik vuul ik mij, of ik gien haor meer op mien kop heb.

NELLIE *(lacht)*: O, dat valt best met. Wat 'n feest was dat gisteraomd! Wat hebben we eigenlijk vierd?

WILLIE: Mien verjaordag, denk ik. Ik ben ienentwintig worden vandaag. Maor ik heb gien feest geven. *(kijkt om zich heen)* Wat is t'r in vredesnaom gebeurd? Ik weet t'r niet veul meer van.

NELLIE: Dat verbaost mij niks. Weet jij nog, dat jij in de kroeg west bent?

WILLIE: Ja, jao, dat weet ik nog. Ik haar net eten.

NELLIE: Broene bonen met riest of witte bonen in tomatensaus met snelkookriest?

WILLIE: Jao. Hoe weet jij dat?

NELLIE: O... vrouwen weten zukse dinger, moej maor denken. Jij haaren je vrijgezellenmaoltied achter de knopen en toen kreeg jij iniens zin om naor café De Posthoorn te gaon um 'n paor potties bier te drinken.

WILLIE: Jao. 't Was t'r hartstikke vol. D'r waren 'n paor luu die ik van

gezicht ken, maor ik begriep nog niet, wat veur mij de aanleiding west is um 'n feessie te bouwen.

NELLIE: Nou, toen wij de kroeg binnen kwamen, was jij aans in 'n tamelijk vrolijke stemming.

WILLIE: Wij?

NELLIE: De wichter en ik. Jantje, 'n collega van mij, giet trouwen en daorumme haaren we gisteraomd 'n geitenfuif.

WILLIE: En toen jullie in De Posthoorn kwamen, was ik al mooi anschoten?

NELLIE: Um je de waarheid te zeggen: je was as 'n kanon! D'r was daor 'n mannenfuif an de gang en jij stunden in 't midden met emmer op de kop, de broek onder op de enkels..

WILLIE: Dat is niet mien gewoonte.

NELLIE: Dat was goed merkbaor.

WILLIE: Maor hoe ben ik dan zo ver kommen?

NELLIE: Nou, jij weet hoe dat giet met kerels under mekaar. De ien of ander begunt de resies in de glazen van de anderen te gieten en dan is t'r altied wel 'n halve gare bij, die dronken wordt.

WILLIE: En ik was de halve gare?

NELLIE: Precies.

WILLIE: En verder?

NELLIE: Tegen sluitingstied was ieder en ien in 'n goeje stemming en was 't bier zo wat op. De kastelein zee: "Hoogste tied" en jij zeeden toen (*imiteert een dronkeman*) "Gao maor met naor mien huus, ik heb nog drank zat." En dat hebben we dus daon.

WILLIE: Juist, jao... Dat verklaort 't feest. Ik veronderstel, dat ik gewoon umvallen ben en dat 'n paor van die jongens mij naor berre bracht hebben.

NELLIE: 't Eerste: jao. Het tweede: nee.

WILLIE: Maor hoe...?

NELLIE: Jij bent inderdaod metien in mekaar klapt. Hier... (*wijst op de bank*) en daor hebben wij je rustig laoten liggen... Toen ieder en iene weg was, heb ik je naor berre zeuld.

WILLIE: Dat is hartstikke aordig van joe. Dat waardeer ik bezunder, maor nou moet ik mij gaon antrekken. Ik verwacht straks bezuuk en dan moet ik t'r fatsoenlijk uutzien. (*staat op en verdwijnt in de slaapkamer, maor komt onmiddellijk weer terug; blijft bij de deur staan, kijkt onder zijn laken, snakt in afgrijzen naar adem en trekt het laken strak om zich heen*) Ik heb niks an!

NELLIE: Wil jij mij verleiden?

WILLIE: Hielemaol niet! Begriep jij mij niet? Under dit laoken ben ik spiernaakt! Jij hebt mij vannacht spiernaakt uitkleed...

NELLIE: Piemelnaakt! Wat gef dat nou?

WILLIE: Wat gef dat nou? Ben jij wel normaol?

NELLIE: Zeg, doe mij 'n plezier! Ik heb meer naakte kerels zien dan jij blikken bonen leeg eten hebt.

WILLIE: Wat? Wat ben jij dan wel niet veur iene?

NELLIE: Ik ben verpleegster.

WILLIE: O... Neem me niet kwaolijk...

NELLIE: In 'n psychiatrische inrichting.

WILLIE: Hm...?

NELLIE: O, dat is niet zo arg as 't liekt. Maok je over mij gien zorgen. Ik weet mien vrije tied echt wel in 'n vrolijker omgeving deur te brengen. *(trekt plagend aan een punt van het laken)* Pas maor op, aj je niet rustig holt, heb ik joe vandaage of mörn ok as patiënt. In de slaopkaomer liggen je kleren keurig netties opgevollen op de stoel bij 't raom. *(gaat naar de garderobekast en schuift de deur open)* Je broek is hier. *(haalt er een broek uit)* Asjeblijft. *(geeft hem de broek)* Gao je ankleden.

WILLIE *(neemt de broek van haar aan)*: Dank je... *(gaat de slaapkamer in, maar spreekt onderwijl door)* Heb jij mij echt niet misbruukt vannacht? Dat is hiel belangrijk veur mij, weet jij...

NELLIE: Natuurlijk niet, halve gare. Schiet nou maor op en trek je broek an.

WILLIE *(op uit de slaapkamer in zijn onderbroek met de rest van zijn kleren over zijn arm)*: Waorumme ben jij eigenlijk zo antrokken?

NELLIE: Jij bedoelt zeker waorumme ik zo ontkleed ben? Dat is eigenlieks hiel eenvoudig. Ik heb je al zegd, dat joen feessie nogal wild was.

WILLIE *(kleedt zich verder aan)*: 't Spiet mij dat ik 't mist heb.

NELLIE: Van het ien kwam 't aander... D'r was iene die 'n ceedee opzette en hij wol wedden dat ik niet durfde te strippen. 't Was nogal 'n snakdeuze, zo iene die altied 'n aander uitdaagt. Dus ik dacht: "Ik zal je ies wat laoten zien en heb zien uitdaging annomen.

WILLIE: Wat heb jij dan daon?

NELLIE: Ik zee tegen 'm: "Okee, ik doe 't, as jij 't ok doet." Toen haar hij geen keus, of niet dan soms?

WILLIE *(barst uit)*: Wil je daormet zeggen, dat toen ik stomdronken op de baanke lag, hier allemaol naakte wichter en jonges rond leupen?

NELLIE: Hielemaol niet. 't Was al gien held toen hij an zijn T-shirt toe was, maor toen zijn slip an de beurt kwam, wus hij niet hoe hij zich dreien mus um d'r onderuut te kommen. Gelukkig veur hum, en veur mij, was de hulp naobij.

WILLIE: Hoe dan?

NELLIE: Ien van zien kameraoden zette de ceedee af.

WILLIE: Dus wij huuvan allent de ceedee maor op te zuuken, wij spoelen 'm terugge, en dan kun jij je ankleden en naor huus gaon.

NELLIE: Ik ben bange dat 't zo gemakkelijk niet is.

WILLIE: Nee, dat zal wel niet... Waorumme niet eigenlieks?

NELLIE: Toen ze weg waren en ik joe naor berre bracht haar, kwam ik t'r achter dat mien kleren spoorloos waren. Ik denk dat de vent, die ik veur joker zet heb, ze uut wraak metnomen hef.

WILLIE: Geweldig! 't Kun niet beter! Fantastisch! Dat is 't absolute einde! Dat ontbrak nog net an mien geluk.

NELLIE: Wat is t'r nou an de hand?

WILLIE: Kiek... eh....

NELLIE: Nellie.

WILLIE: Nellie, ik moet je wat vertellen. Misschien kan ik 't beste bij 't begun beginnen.

NELLIE: Dat liekt mij niet verkeerd.

WILLIE: Nou, um te beginnen weet ik niet wie mijn va is. Hij en mien moe waren niet trouwd.

NELLIE: Jij bedoelt, dat jij 'n eh...

WILLIE: Jao.

NELLIE: Daor huuf jij je niet veur te schaomen.

WILLIE: O, dat doe ik ok niet. Maor jij begriep zeker wel, wat t'r gebeurde, toen 't duudelijk weur dat er bij mien moe op 't dak 'n ooievaar an 't nusselen was?

NELLIE: Je va gung d'r van deur.

WILLIE: Juustem. Wij hebben nooit meer wat van 'm heurd of zien.

NELLIE: En jij en je moe bleven allent achter...

WILLIE: Met tante Hilliel.

NELLIE: Tante Hillie?

WILLIE: Tante Hillie, jao. Tante Hillie was gek op mij. Zij nuumde mij heur kleine Willie. Ik denk dat ze medelieden met mij haar. In ieder geval, toen ze dood gung, hef ze mij alles nao laoten.

NELLIE: 'n Hieleboel waardeloze rommel, paor sieraoden en, 'n spaorbankboekie met vieftig euro.

WILLIE: Niks t'r van! Mien tante bleek tot ieders verrassing steenriek te wezen, en ik arfde 'n groot bedrag an geld.

NELLIE (*kijkt om zich heen*): Nou begriep ik dat jij je zo'n prachtige villa kunt veroorloven. Leg 't maor ies uut.

WILLIE: Dat is het 'm juust. D'r was iene veurwaarde an verbonden.

NELLIE: Dat is altied zo.

WILLIE: Ik zol de beschikking over 't geld kriegen, as ik ienentwintig

was.

NELLIE: Dat is vandaag! Van harte!

WILLIE: Op veurwaarde, dat ik tot die tied eh... kuis blef.

NELLIE: Kuis?

WILLIE: Jao, je weet wel... Ze wol niet dat ik dezölfde fout maakte as mien va en moe.

NELLIE: Maor ik begriep nog altijd niet, waaromme jij je daar zo zenuwachtig over maakt.

WILLIE: Luuster nou ies eem. As t'r mensen kommen en ze zien hoe jij d'r bij loopt, zullen ze moeilijk kunnen annemen, dat ik mij de aomd veur mien ienentwintigste heb gedragen as 'n kuise Jozef.

NELLIE: O, dat is vreselijk!

WILLIE: Vertel mij wat!

NELLIE: En wat gebeurt er dan met 't geld?

WILLIE: Dan giet alles naor mien moe.

NELLIE: Is dat zo arg dan?

WILLIE: Dat is HIEL arg...! As mien moe 't geld in handen kreg, zie ik t'r gien cent van.

NELLIE: Verdient ze 't eigenlieks niet, nao al die jaoren dat ze hef moeten ploeteren um veur joe te zorgen?

WILLIE: Ze hef hielemaol niet veur mij zorgd. Ze hef 't testament anvochten, toen tante Hillie storven is, maor dat hef niet veul uut-haold... Toen ze begreep dat ze de zaak gung verliezen, hef ze mij praktisch verstoten. Ik heb mien kinderjaoren deurbracht bij verschillende verre familieleden, die nou niet bepaold stunden te juichen, as ze bericht kregen dat 't heur beurt was um mij 'n poosie in huus te nemen.

NELLIE: Ik begriep hoe jij je vuult. Nee, gien iene mag an de weet kommen dat ik hier vannacht west heb..

WILLIE: Natuurlijk niet. *(de telefoon gaat over. Willie neemt de hoorn op)* Hallo... Jao, daar spreek ie met... Vandaag?... Jao... Nou direct?... Jao, juist, jao... *(legt de hoorn neer)* O, ok dat nog!

NELLIE: Wat is t'r?

WILLIE: Dat was de secretaresse van de advocaot. Hij is op weg hier naor toe in verband met 't testament.

NELLIE: En ik ben d'r nog.

WILLIE: Zunder kleren en hij kan elk ogenblik hier wezen. *(er wordt op de voordeur geklopt)* Ik haar niet verwacht dat hij zo snel zol wezen...! Verbarg je, vlug! *(Nellie verdwijnt in de keuken en sluit het gordijn. Willie doet de voordeur open. Voor de deur staat FOKKE, een postbode. Het is een brutale jongeman. Voor het verdere verloop van het stuk is het belangrijk dat hij ongeveer*

hetzelfde postuur heeft als Nellie)

FOKKE: Goejemörn. Ik heb een telegram veur Willie Koops.

WILLIE: Dat ben ik. *(neemt het telegram aan)*

FOKKE *(houdt hem een reçu voor)*: Wil ie hier wel eem joen handtekening zetten. Veur de ontvangst, begriep ie wel?

WILLIE: Heb jij 'n penne?

FOKKE: Nee, 't spiet mij wel.

WILLIE: Kom maor eem binnen, dan zuuk ik t'r iene op.

FOKKE *(komt de kamer binnen en sluit de deur)*: 'n Geweldig feest gisteraomd, of niet dan?

WILLIE: Ja. Ik eh... ik geleuf 't ok. *(zoekt)* Waor heb ik nou toch die...? Heb jij echt gien penne?

FOKKE: Nee, echt niet, 't spiet mij wel.

WILLIE: Ik zal eem in de slaopkaomer kieken.

FOKKE: Bej al weer nuchter?

WILLIE: Jao, zo ongeveer. *(af in de slaapkamer en laat de deur openstaan)*

FOKKE *(gaat op de bank zitten)*: Ik weet niet, of jij 't nog weet, maor jij waren mooi dronken gisteraomd. Eerst waren wij in 't café en nao die tied heb jij oes metnomen hier naor toe. *(Willie komt langzaam de slaapkamer uit met een blik van verwondering op zijn gezicht)* 't Verbaost mij niks daj as 'n zoltzak in mekaar klapt bent.

WILLIE: Was jij hier gisteraomd ok dan?

FOKKE: Jao zeker. Wij bent in De Posthoorn begunt met 'n vrijgezellenaomd van mien kameraod en wij bent hier uiteindeliëks beland. Dat was ok 'n mooi feessie! D'r was hier 'n wicht, nou man, dat was wat. Dat was mij d'r iene! 'n Echte wilde meid, en ik heb met heur wed dat ze te bange was um te strippen. Jij kunt niet raoden wat of ze zee.

WILLIE: Gien flauw idee.

FOKKE: Ze zee: "Ik doet 't, as jij 't ok doet." 'n Brutaole donderstien zak joe zeggen. Nou jao, tis gelukkig goed aflopen... Ien van mien kameraoden zette gelukkig de muziek af. Maor zij haar mij intied mooi benauwd maakt. Ik kiek wel uut, veur ik nog ies zo wat zeg. Maor ze hef 't weten...! Ik heb al heur kleren metnomen en in de auto van mien kameraod gooid. *(Willie heeft zich tijdens de voorgaande tekst van FOKKE hoe langer hoe meer opgewonden en is achter de bank gekomen. FOKKE is zich van geen kwaad bewust)* 't Zal mijn beneien, waor of ze vannacht bleven is.

WILLIE *(stort zich op FOKKE en sleurt hem overeind)*: Stomme idioot dat jij bent!

FOKKE: Hee! Wacht ies eem. Wat heb ik nou an de fietse hangen!

WILLIE: Ik heb veul zin um je de trappe af te donderen!

FOKKE (*bevrijdt zich uit de greep van Willie*): Rustig an, kereltie.

WILLIE: Niks rustig an, lapzwans daj bent!

FOKKE: Wat heb ik dan daon?

WILLIE: Wat jij daon hebt? Je hebt mien vieftigduuzend euro naor de bliksem holpen, dát heb jij daon!

FOKKE: Wat? Hoe kom jij daor bij? Ik heb nog gien loezige cent anraakt.!

WILLIE: Misselijke armoedzaaier!

FOKKE: Help! Help! (*net op het moment dat Willie op het punt staat om FOKKE te lijf te gaan, verschijnt Nellie*)

NELLIE: Willie! (*Willie laat zijn opgeheven hand zakken, kalmeert enigszins en verwijdt zich van FOKKE*) Daor schieten wij ok niks met op, vin jij wel?

FOKKE: Mensen nog an toe! Daor hej heur ok!

NELLIE: Jao, daor hej heur ok.

FOKKE: Ben jij vannacht hier bleven?

NELLIE: Jao.

FOKKE (*tot Willie*): Nou eh... daor mag jij mij dan wel veur bedanken.

WILLIE (*weer woedend*): Ik zweer je dat ik je al je botten breek...

FOKKE (*maakt zich uit de voeten*): Hol 'm tegen!

NELLIE: Willie!

WILLIE: O, o! Wat moeten we nou doen?

FOKKE: Luster nou ies eem. 't Spiet mij as ik de oorzaak ben van moeilikheden...

WILLIE: Moeilikheden?

FOKKE: Maor kun jij mij ok uitleggen, wat t'r an de hand is? Ik weet niet wat ik daon heb, maor as ik wat doen kan um 't goed te maoken...

NELLIE: Gao zitten, dan zal ik 't je vertellen. (*FOKKE gaat zitten*) Wil jij wat drinken?

FOKKE: Nou, graog. 'n Borrel giet t'r altied wel in. (*Nellie geeft hem het glas, waarin Willie en zij hun glas hebben leeggegoten*) Dank je wel. (*neemt een slok en snakt naar adem*) Harregat...! Wat is dat veur spul?

WILLIE: Rottegif, geleuf ik. (*Nellie werpt hem een dreigende blik toe*) Nee, 't is goed. Ik maakte maor 'n geintje.

FOKKE (*neemt weer een slok*): Nou, 't smaakt eigenlieks hielemaol niet zo gek. (*neemt nog een slok*) Hej daor nog meer van? (*kijkt om zich heen, pakt een fles en schenkt zijn glas vol*)

WILLIE: Jij schient nogal dörst te hebben.

FOKKE (*negeert de opmerking van Willie*): Nou veuruit, schat... Jij

zol mij vertellen, waar ik in de fout gaon, ben toen ik veur Cupido speulde veur joe en die vent daor.

NELLIE: As jij zo deurgaot, kan ik t'r niet veur instaon, dat hij je gien pak op je donder gef.

FOKKE: Goed, goed, goed... (*schenkt zijn glas weer vol*) Gien woord meer. Brandt maor lös. (*Willie kijkt hem vragend aan*) 't Verhaol, bedoel ik. Wat t'r fout zit, man!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto